

Микола Сингаївський

Я
вже
виросла

Микола Сингаївський

Я вже виросла

Вірші

Для дошкільного віку

ХУДОЖНИК НІНА ДЕНИСОВА

Київ «Веселка» 1978

70801-159
С М206(04)-78 45-78

© Видавництво «Веселка», 1978

Вся земля зацвіла

На лужку, на росі
все зростає-росте.
У барвистій красі
все квітує-цвіте.

Цвітом витканий луг —
від села до села.
Подивися навкруг,—
вся земля зацвіла.

Там конвалії всі,
там ромашок сім'я.
Побіжу по росі,—
швидше виросту я.

Сівачі

А сонце весною
встає раніше, —
в хаті й надворі
стає тепліше.

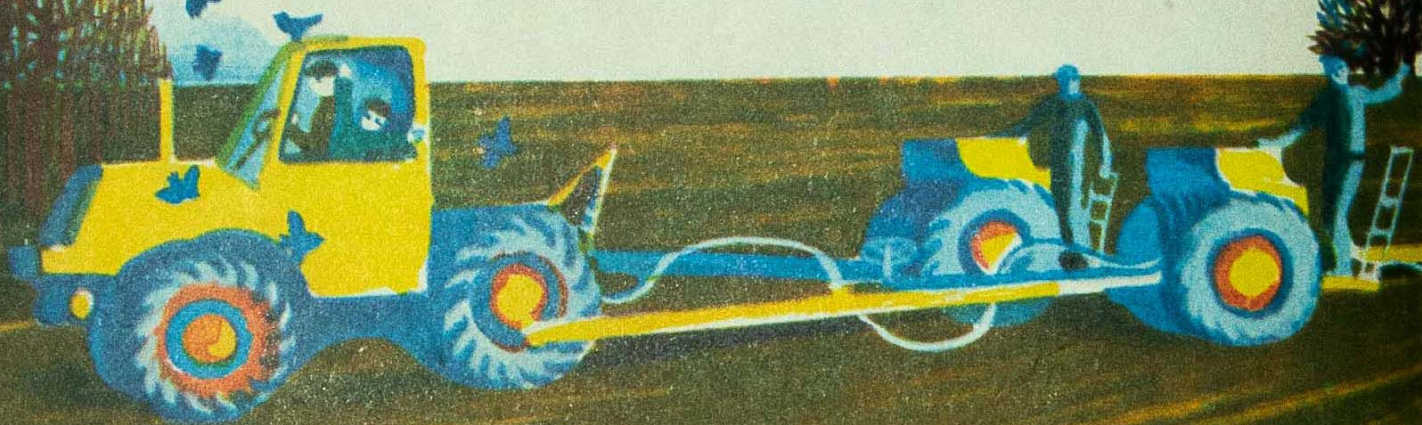
З татком у поле
вийдемо зранку.
Жайворон з неба
сипле веснянку.

Мов розсипає
дзвони співучі.
Мов розсіває
зерна пахучі.

Нумо, на трактор
сідаймо, хлопче.
Скрізь тракторами
нива рокоче.

Сійся-родися,
жито, пшениця.
Наче проміння,
зерно іскриться.

Сонце за нами
йде борозною,
всіх сівачів
привітало з весною.

Встала ромашка —
цвітом чарує.
З гаю синиця
спів нам дарує.

Там, де ходила,
там, де літала, —
з лугу журавка
нас привітала.

Люди і птахи —
всі нас вітають
і сівачами
нас називають.

Пісня землі

Батьківщини рідної сади
нахилились цвітом до води.
Кожна гілка — в сонці, у теплі
щедро пахне соками землі.

Батьківщини рідної поля
нас чарують квітами здаля.
Кожна стежка кличе в дивосвіт,
де на росах — наш дитячий слід.

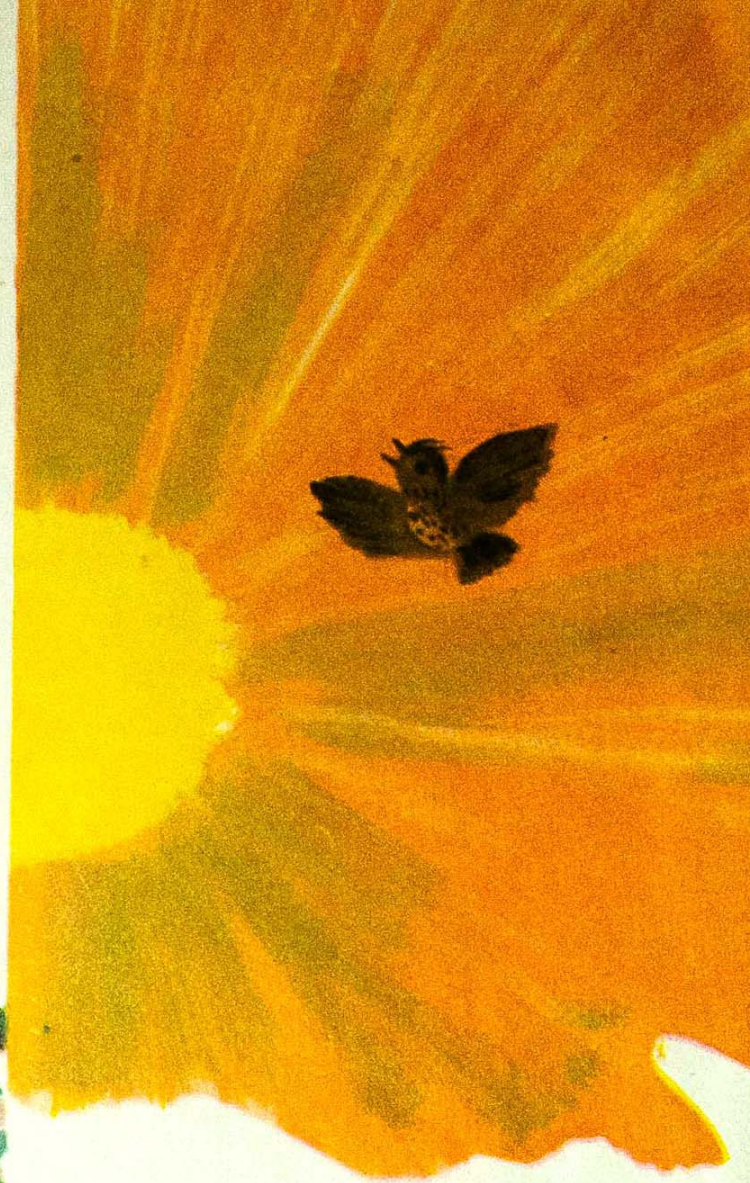
Батьківщини рідної гаї
кличуть серце в затишки свої.
Зупинись, і слухай солов'я,
і відчуй, що це земля твоя.

Ходить сонце

Ходить сонце по узгір'ю,
ходить сонце по долині,
і тепло своє дарує
кожній гілці і зернині.

Сонце ніжно посміхнеться,
вітер стихнеться крилатий.
В полі колос колихнеться,—
урожай у нас багатий.

Сонце жайворон вітає —
птах невтомний і співучий.
Бо від сонця завжди буде
хліб наш теплий і пахучий.

Як пахне хліб

Достигає в полі жито,
теплим житом пахне літо.

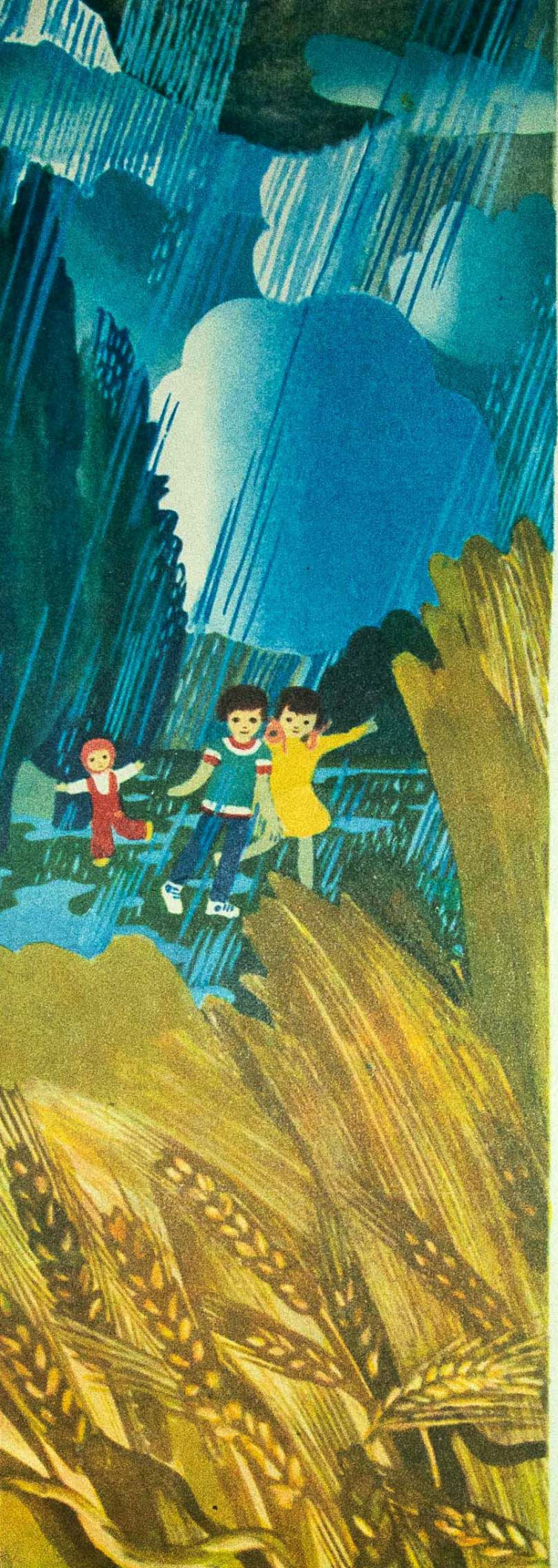
Пахне в сінях і коморі,
пахне в хаті і надворі.

Я до річки йду лугами,
наче пахне скрізь медами.

Наче сік тече з колосся,
все в ті пахощі злилося.

Так запахло, аж лоскоче,
жнивувати літо хоче.

Все від тебе,
дощину

Лийся, лийся, дощину,
на стежки, на поля.
Досхочу нап'ються вже
і сади, і земля.

Зарясніють травами
і долини, і луг.
Все від тебе, дощину,
заквітує навкруг.

А на завтра знову нас
не минай, не минай.
Кожна твоя крапелька
на добро, на врожай.

Не спить зерно

Уже заснув пшеничний лан,
укрив його туман.

І перепілка спить давно,
не спить лише зерно.

Воно у кожному колоску
ще дозріває в ніч таку.

І соком наливається,
і сили набирається.

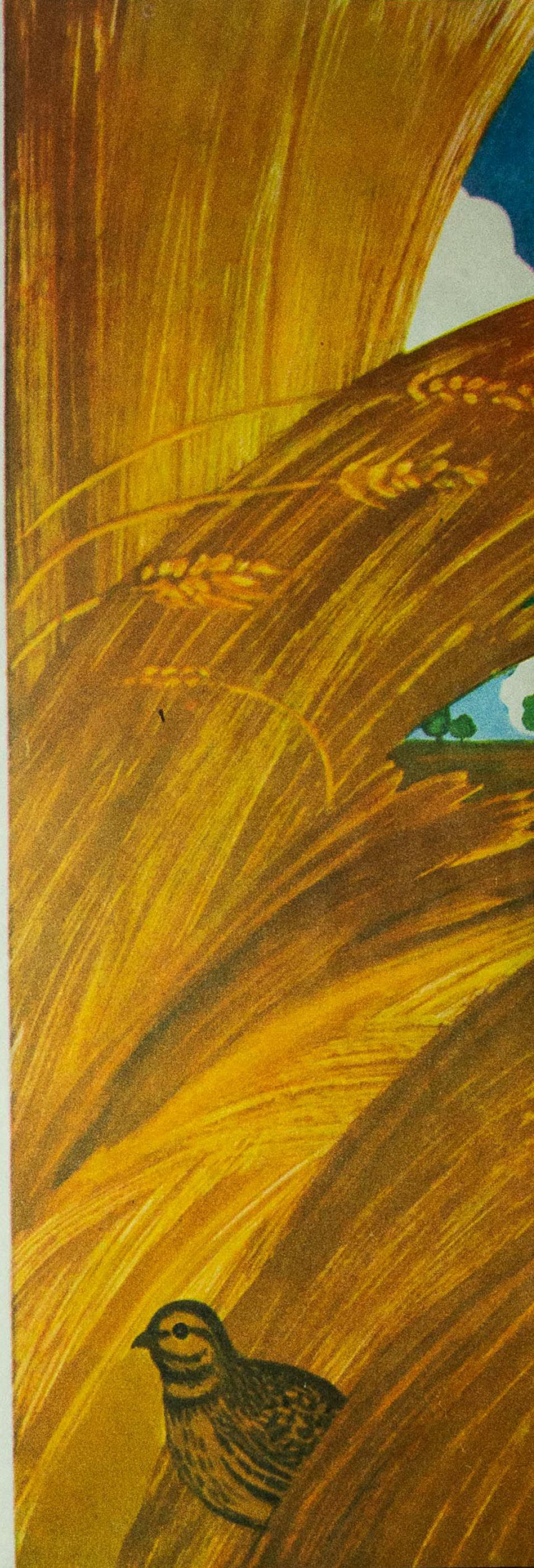
Колоскова сім'я

— Колос, колос, колосок! —
це звертаюсь я.—
Ти скажи нам, колосок,
де твоя сім'я?

Колихнувся колосок
і шепнув мені:
— Бачу я свою сім'ю
в кожному зерні.

З малої зернини

З малого зернятка —
наш колос у полі.
Із хмарки малої —
дощі на роздоллі.
З малого струмка —
витікає ріка.
З малої стежини —
цей шлях до вершини.
І хліб для людини —
з малої зернини.
Сьогодні скажу я,
хоч трохи мала:
— Спасибі за все,
що земля нам дала!

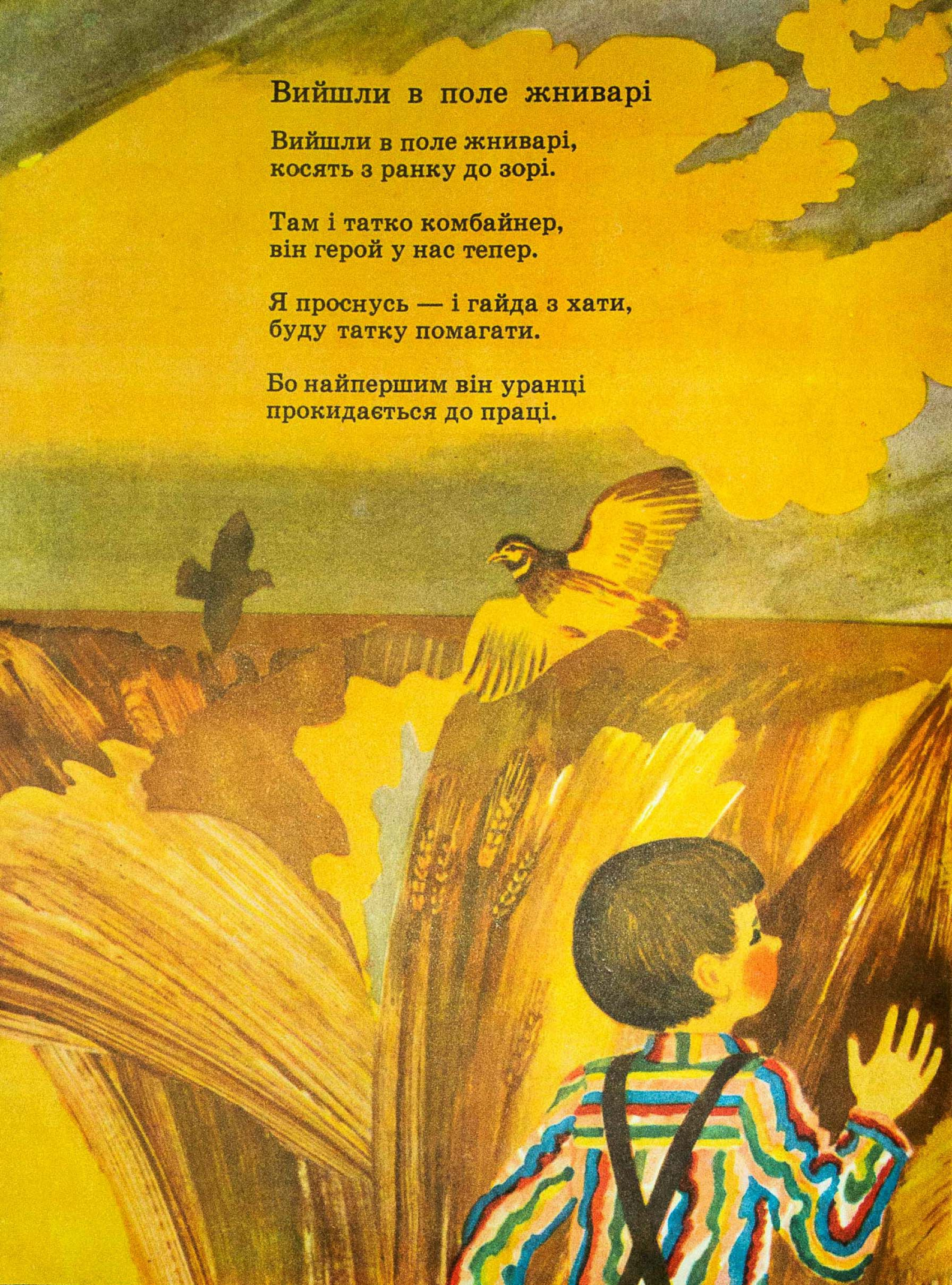
Вийшли в поле жниварі

Вийшли в поле жниварі,
косять з ранку до зорі.

Там і татко комбайнер,
він герой у нас тепер.

Я проснусь — і гайда з хати,
буду татку помагати.

Бо найпершим він уранці
прокидається до праці.

Як ходила гуска жати

Пішла гуска жито жати,
та серпа забула взяти.

Як прийшла вона до жита —
зупинилась аж сердита,

що в ногах у неї втома,
а серпа забула вдома.

Треба з поля повертати
і серпа до праці взяти.

Гуска думає-гадає,
що робить — сама не знає.

Насміються з гуски люди,
ох, і соромно їй буде.

Поки з поля поверталась,
на всі боки оглядалась.

А дочапала до двору,
знов стомилася не в пору.

І з дороги, як годиться,
відпочити сіла жниця.

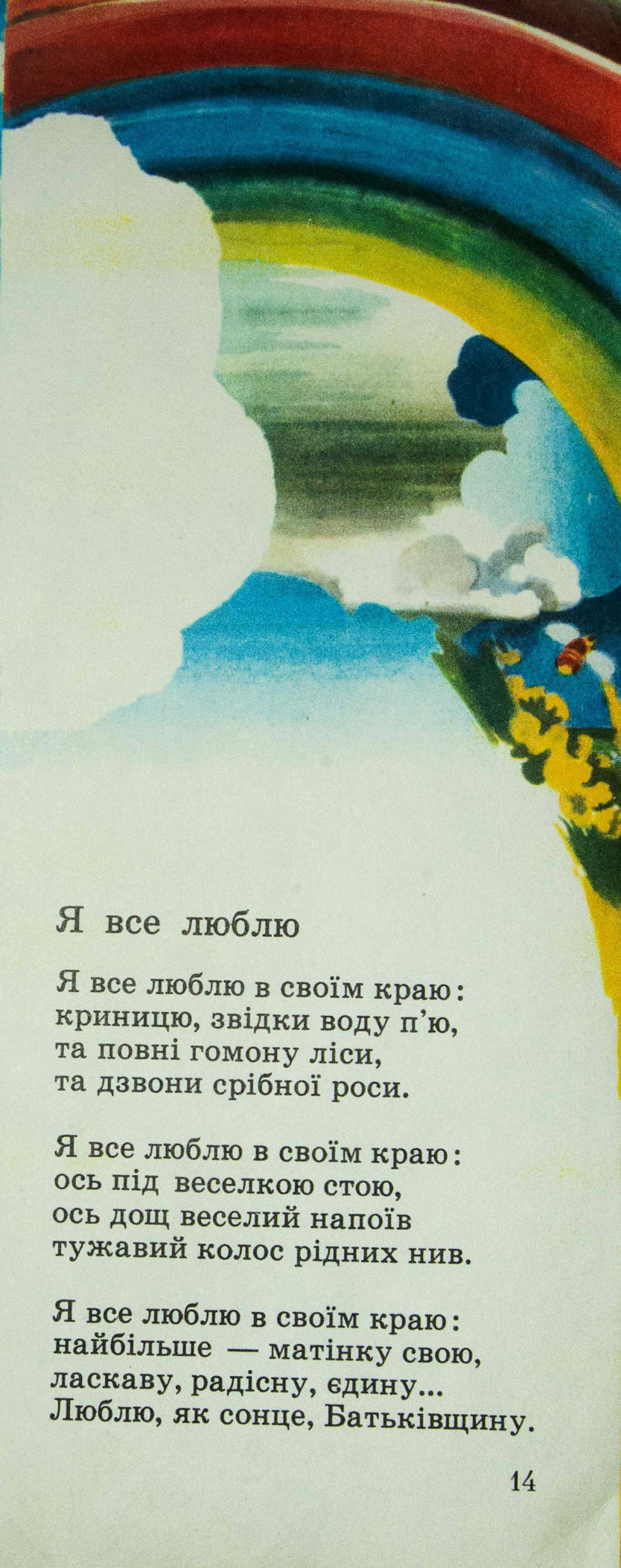
Поки ждало гуски діло,
день скінчився, звечоріло.

Трое

Три горобчики летіли,
трое хлопчиків зустріли.
Один хлопець — Іванець,
другий хлопець — Степанець,
а найменший хлопець Грицик —
сам, неначе горобець.

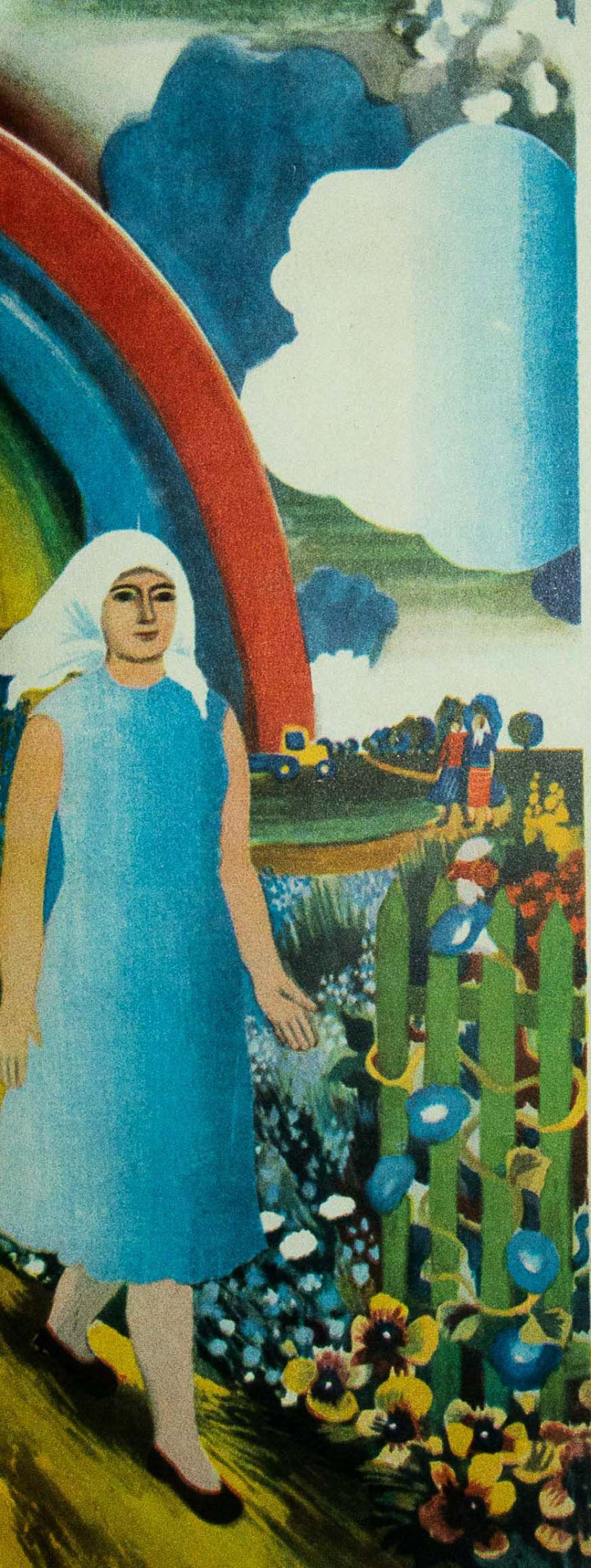

Я все люблю

Я все люблю в своїм краю:
криницю, звідки воду п'ю,
та повні гомону ліси,
та дзвони срібної роси.

Я все люблю в своїм краю:
ось під веселкою стою,
ось дощ веселий напоїв
тужавий колос рідних нив.

Я все люблю в своїм краю:
найбільше — матінку свою,
ласкаву, радісну, єдину...
Люблю, як сонце, Батьківщину.

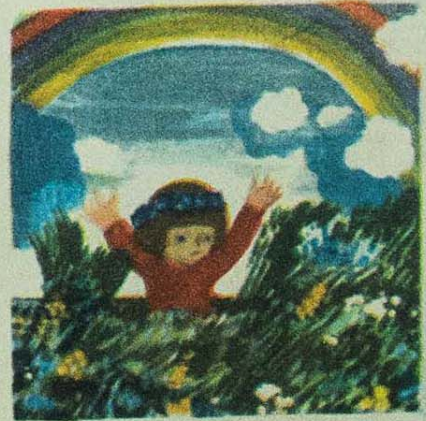

Літо на човні

Пливе солодке літо
на синьому човні,
волошками квітує
у рідній стороні.

Я з матінкою в поле
полоти льон піду,
волошок назриваю,
вінок собі сплету.

З роботи мати йтимає,
всміхнеться ще здаля:
віночок мій квітує,—
квітує вся земля.

Заєць зуби поламав

Бігав заєць на грядки
по капусту й буряки.
Буряка твердого крав,
білі зуби поламав.
Обв'язався й по межі
він до лікаря біжить.

Де пиріжок подівся?

Спекла пиріг лисичка
й побігла по водичку.
А наша кішка біла
дверцята відчинила
і принесла пиріг
до себе на поріг.
Дивується лисиця:
— Де ж міг пиріг подіться?

Цвіт землі

Цвітуть сади,
цвітуть луги,
цвітінням ниви розлились,—
і затопили береги,
і цвіт пливе
в небесну вись.

В саду вишневім
залюбки
вінки сплітає дітвора.
Синиці,
ластівки,
шпаки
летять до кожного двора.

І чує скрізь
пташиний грай
моя співуча сторона.
Цвіте земля —
цвіте мій край,
і в серці кожному —
весна.

Так буває навесні

Теплий вітер-бігунець
мчиться полем навпростець.
Заглядає в кожну ямку,
на крилі несе веснянку,
усміхається мені,—
як буває навесні.

Із підгірки на горбок
скаче вітер — скік та скок.
То злітає розпашілий,
наче птах веснянокрилий.
Як підскочить, як війне,
то ніхто не здожене.

Взяв у сонця промінець,
не спинявся бігунець.
Облітав наш край веселий,
привітав міста і села.
Дав промінчик і мені,—
як буває навесні.

Я приніс його у клас —
і ясніше стало в нас.
Книги, зошити розкрились,
літери немов світились.
І повірилось мені:
так буває навесні.

Що кому треба

Рибі — вода,
ластівці — небо,
дятлові — ліс,
все я приніс.
Фарби я взяв —
намалював:
Дятлові — ліс,
ластівці — небо,
рибам — озерце.
Для всіх моє серце.

Дарунки

Як вертається весна,
що дарує нам вона?

Всі найкращі квіти.

А як літо настає,
що в саду, в городі є?

Ягоди, черешні.

Скоро літо пролетить,
чим нас осінь пригостить?

Яблуками, грушами.

Скоро осінь промайне,
чим зима до нас вийне?

Вітром-сніговієм.

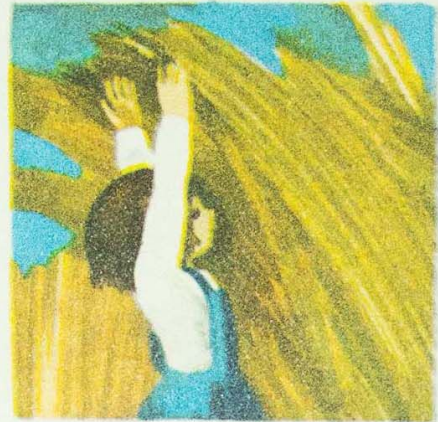

Про що кують зозулі

Про що кують зозулі
у затінках дібров?
— Ку-ку, ку-ку.
Ти чуєш?
Приходь гуляти знов.

Про що кують зозулі
в ліщині за ставком?
Почув я голос їхній,—
і до ставка бігом.

Про що ж кують зозулі
у нашому садку?
То кликали в діброву,
а це в саду:
— Ку-ку.

Я вже виросла

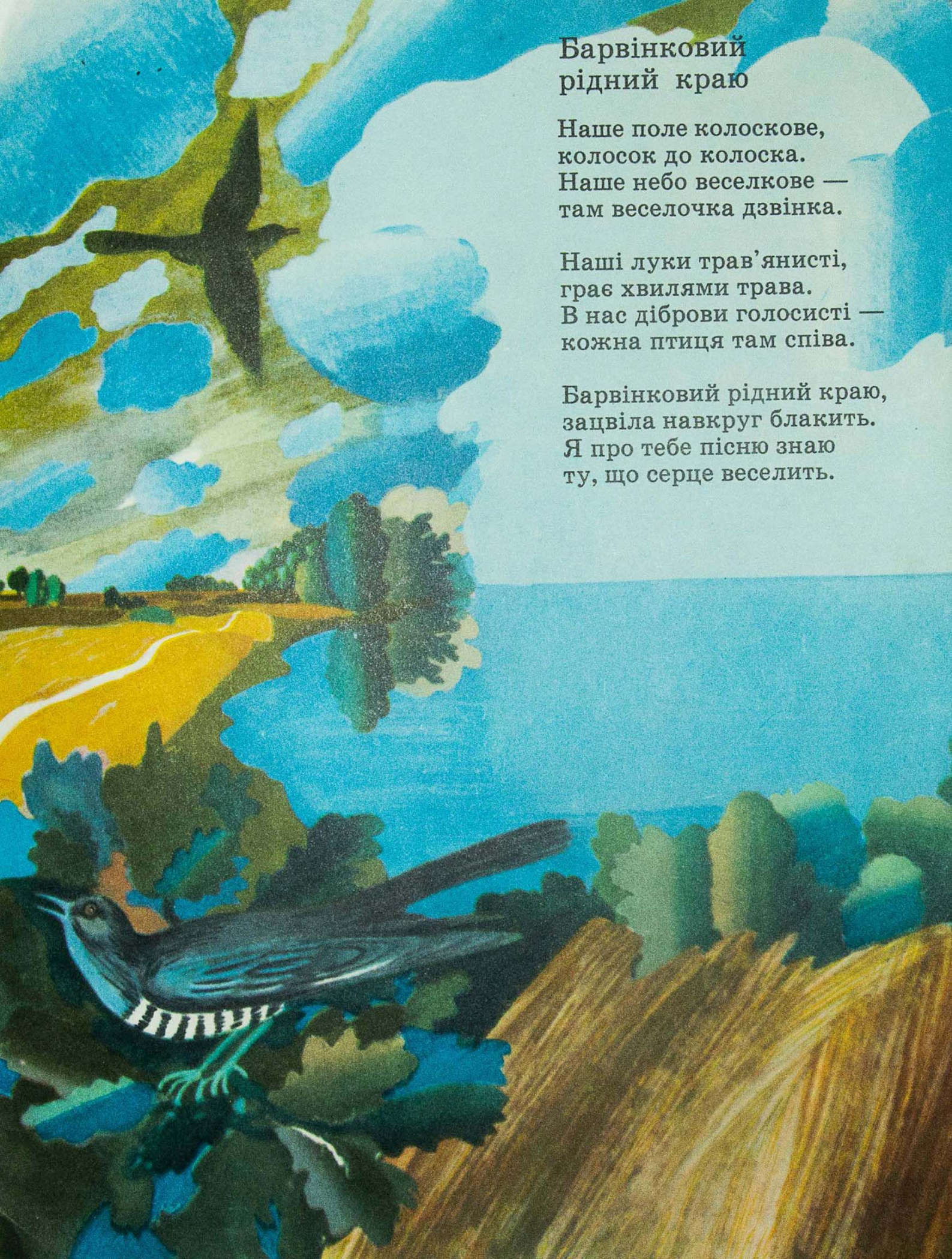
Я вже виросла така —
дістаю до колоска.

Він далеко від землі
на високому стеблі.

Я навшпиньки стану —
до вершка дістану.

Я расту, і він росте —
колосок наш хлібний.

Любим сонце золоте,
любим край наш рідний.

Барвінковий рідний краю

Наше поле колоскове,
колосок до колоска.
Наше небо веселкове —
там веселочка дзвінка.

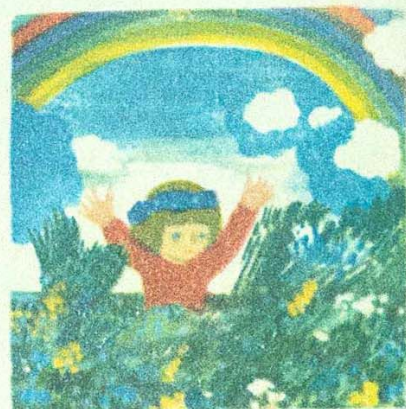
Наші луки трав'янисті,
грає хвилями трава.
В нас діброви голосисті —
кожна птиця там співа.

Барвінковий рідний краю,
зацвіла навкруг блакить.
Я про тебе пісню знаю
ту, що серце веселить.

ЗМІСТ

ВСЯ ЗЕМЛЯ ЗАЦВІЛА	3
СІВАЧІ	4
ПІСНЯ ЗЕМЛІ	6
ХОДИТЬ СОНЦЕ	7
ЯК ПАХНЕ ХЛІБ	7
ВСЕ ВІД ТЕБЕ, ДОЩИКУ	8
НЕ СПИТЬ ЗЕРНО	8
КОЛОСКОВА СІМ'Я	9
З МАЛОЇ ЗЕРНИНИ	9
ВИЙШЛИ В ПОЛЕ ЖНИВАРІ	10
ЯК ХОДИЛА ГУСКА ЖАТИ	12
ТРОЄ	13
Я ВСЕ ЛЮБЛЮ	14
ЛІТО НА ЧОВНІ	15
ЗАЄЦЬ ЗУБИ ПОЛАМАВ	17
ДЕ ПИРІЖОК ПОДІВСЯ?	17
ЦВІТ ЗЕМЛІ	18
ТАК БУВАЄ НАВЕСНІ	19
ЩО КОМУ ТРЕБА	21
ДАРУНКИ	21
ПРО ЩО КУЮТЬ ВОЗУЛІ	22
Я ВЖЕ ВИРОСЛА	22
БАРВІНКОВИЙ РІДНИЙ КРАЮ	23

Николай Фёдорович Сынгаевский Я УЖЕ ВИРОСЛА

Стихи. (На українском языке)

Для дошкільного возраста

Художник Нина Михайловна Денисова

Издательство «Веселка»,
Киев-4, Бассейная, 1/2

Редактор Л. М. Кулаківська

Художній редактор В. А. Кавун

Технічні редактори В. І. Дмухар, К. П. Богдан

Коректор С. В. Гордіюк

Інформ. бланк № 753

Здано на виробництво 24. 02. 1978 р. Підписано до друку 12. 06. 1978 р. Формат 84×108^{1/16}. Папір офс. № 1. Гарнітура шкільна. Друк офсетний. Фіз. друк. арк. 1,5. Обл.-вид. арк. 3,28. Умовн. друк. арк. 2,52. Тираж 108 000. Зам. 306-8. Ціна 25 коп. Видавництво «Веселка», Київ-4, Басейна, 1/2. Львівська книжкова фабрика «Атлас» республіканського виробничого об'єднання «Поліграфкнига» Держкомвидаву УРСР. Львів-5, Зелена, 20.

С38 Сынгаевский Н. Ф.

Я уже выросла. Стихи. Для дошкольн. возраста. Художн.
Н. Денисова.— К.: «Веселка», 1978.— 23 с. с ил.

Стихи рассказывают о малышах, которые помогают в труде взрослым,
в частности о маленькой девочке, которая мечтает так трудиться, когда
вырастет, как мама.

Расчитана на дошкольников.

С 70801—159
М 206 (04)—78 45—78

V2